

Mindnyájan vétkeztek

Hm D Em A

Mindnyájan vétkeztek, mindnyájan el-estek, és egy ember sem akadt, a-ki

Hm A Hm D

hű-sé-ges ma-radt. E-rő-szak, gyil-kos-ság, min-den u-tad ha-zug-ság, el-jön

Em A Hm A Hm G A

az í-té-let, mert nem kellett az élet. Tér-jetek hoz-zám, hogy meg-tartassa-

D Hm G A D Hm G A

tok, egész vi-lág határa -i! Mert én va-gyok, én va-gyok az Isten,

D Hm Em A Hm A Hm

és nin-csen más, a-ki meg tud-na sza-ba-dí-ta -ni!

2. Elhagytál, megcsaltál, a hűségben megfáradtál,

Istened a világ lett, elfoglalta szívedet.

Mégis az enyém vagy, szívemen hordozlak,

Soha el nem felejtlek, újra összegyűjtelek.

Önmagamért, csak magamért teszem,

Mert szeretlek, mert szeretlek.

Meggyógyítom az álnok szíveket,

Hozzám hűséges népet teremtek.

3. Légy bátor, készen állj, légy erős, légy szilárd,

Ne félj, érted harcolok és majd győzelmet adok.

Indulj hát és ne várj, az úton vigyázz, meg ne állj,

Vigasztaljad népemet, fordítsd hozzám szívüket!

Mert vizet öntök a szomjúhozóra,

Folyóvizet a szárazra,

Kiöntöm lelkemet a te magodra,

S áldást árasztok utódaidra.